

og blive til Virkelighed. Allerede før havde Banen været paa Tale ogsaa her i Tinget, idet det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (L. Rasmussen) og jeg havde indbragt et Lovforslag derom. I 1907—08 blev, som bekendt, den store Jernbanelov færdig, og ved Behandlingen her i Tinget blev Varde-Grindsted-Banen optagen paa Lovforslaget. Endskønt der ogsaa den Gang var Tale om at lade den gaa ned til Tistrup, vedtog dette Ting, at den skulde gaa til Varde. Med 59 Stemmer mod 20 blev det vedtaget i dette Ting, at Staten skulde yde $\frac{3}{5}$ eller 60 pCt. af Anlægssummen. Hermed troede man, at man skulde være færdig med den Sag. Men Landstinget vilde det anderledes og ændrede Linien til: Grindsted-Tistrup. Ærede Medlemmer ville erindre, hvor Tistrup Station ligger. Det eneste, der kan tale for den Ændring, som Landstinget foretog i Lovforslaget, er, at Banen fik en kortere Linie. Men den Sætning, at den korteste Linie er den bedste, passer paa ingen Maade, hvor Talen er om Jernbaneanlæg; den er som Regel forkert, især for Privatbanernes Vedkommende. Saa meget har jeg beskæftiget mig med Privatbaner, at jeg ved, at der, hvor de slaa Buer for at tage Hensyn til Befolkning og Byer, som ligger bagved, betale Stationerne sig netop allerbedst. Da vi anlagde Varde-Nørre Nebel-Banen maatte jeg høre ildt fra forskellige Sider, blandt andet fra den Kommune, hvor jeg bor, fordi jeg tog for meget Hensyn til de Kommuner, som laa lidt af Vejen. Men det var egentlig Lykken, der var bedre end Forstanden. Vi fik i alt Fald disse Buer, saaledes at vi fik hele den Befolkning med, som paa nogen Maade kunde faa Gavn af Banen, og det viser sig, at netop de to Stationer, hvor Banen slaar de største Buer, betale sig bedst, ja, uden disse Buer vilde hele Baneanlægget neppe have betalt sig. Nu have vi den Fornøjelse, at vi kunne yde ikke blot os selv — for vi have endogsaa tilskudt Halvdelen —, men ogsaa Staten ca. 3 pCt. af dens Penge, efter at alle Udgifter ere afholdte, og det synes vi er pænt klaret af os.

Hvorfor rørte Landstinget da ved dette Forhold og foretog denne Svingning af Linien? Det skal jeg ikke komme meget ind paa. Ærede Medlemmer kunne slaa op i Landstingstidenden og læse om det. Det eneste, jeg har set anført derfor, er dette, at det, som sagt, er en kortere Linie og selvfølgelig derfor ogsaa billigere. Jeg skal senere nævne noget om Afstan-

den. Saa kom Lovforslaget ned til os til eneste Behandling. Daværende Minister Høgsbro beklagede den Ændring, der var foretagen i Landstinget, og sagde, at det var ikke med hans gode Villie, det skulde være saaledes, og det ærede Medlem fra Varde (S. Sørensen) beklagede det naturligvis ogsaa. Det var to Dage før Rigsdagssamlingens Slutning, og man havde altsaa Valget mellem enten at vedtage Lovforslaget, saaledes som det var kommet fra Landstinget, eller ogsaa stemme imod hele det store Jernbanelovforslag; thi der kunde ikke være Tale om at stille Ændringsforslag og lade dem gennemgaa Behandlingerne i begge Ting, det var der ikke Tid til. Jeg valgte da naturligvis at stemme for det store Jernbanelovforslag, idet jeg indsaa, at det vilde komme saa mange til gode, og at det var ganske nødvendigt, at vi fik den Sag i Orden, al den Stund det paakrævedes ude i Befolkningen, og ogsaa af Hensyn til det meget store Arbejde, der var gjort baade af den store Jernbanekommission, som afgav Betænkning i 1906, og af den daværende Regering og af Rigsdagen.

Hvorfor vil jeg nu have, at denne Bane skal gaa til Varde og ikke til Tistrup? Man kunde muligvis mene, at det er, fordi jeg repræsenterer Varde, men jeg maa gøre opmærksom paa, at jeg repræsenterer ogsaa Tistrup Stationsby. Men jeg synes, at et Sogn som Tistrup, der i Forvejen har en Statsbane løbende midt igennem sig, og som har baade en Station i Centrum og en Holdeplads i en anden Kant af Sognet, ikke har ret meget at beklage sig over. Det viser sig da ogsaa, at Stemningenovre i selve Tistrup ikke er saa meget stærk for at faa en Bane Grindsted-Tistrup, thi da i 1908 Lovforslaget laa oppe i Landstinget, og der blev Tale om at føre Banen ned til Tistrup, kom der et Andragende til Landstinget, underskrevet af 80 Beboere i Tistrup Sogn, som protesterede derimod og erklærede, at de brød sig slet ikke om denne Bane; Nyttan af den vilde ikke staa i Forhold til Omkostningerne. De sige ganske kort — med den ærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse det, det er kun 3—4 Linier —: „Vi undertegnede Beboere i Tistrup Sogn, som erfare, at der i Landstinget skal være Stemning for at føre Vejle-Vandel-Grindsted-Banen direkte til Tistrup, formene, at kun en mindre Del af vor Kommune har nogen egentlig Interesse i nævnte Projekt, og maa i hvert Fald modsætte os, at der ydes noget større Tilskud dertil af Kom-